

Malmö textilindustrihistoria

Texter hämtade ur *Kulturarv Malmö A-Ö*, www.malmo.se

Textilindustri

I slutet av 1800-talet hade ett stort antal textilfabriker startats i Malmö. Den största av dessa var Malmö Yllefabrik med smeknamnet Doffeln, i kvarteret där Hansacompaniet nu finns. Under första halvan av 1900-talet var Malmö en betydande textilstad. Men under 1960- och 70-talen monterades i stort sett hela textilindustrin ner. Av de större företagen överlevde endast Strumpfabriken. 1992 stängde även den för gott och textilstaden Malmö var ett minne blott.

Litteratur

Smitt, Rikard, [Malmöföretagen - förr och nu](#), 2007

Martinsdotter, Kerstin, [Karna på Doffeln och andra textilarbeterskor i Malmö för hundra år sedan](#), 2002

[Varp och väft](#). Händelser under Kürzels fabriker AB:s femtioåriga tillvaro och en skildring av dess nuvarande verksamhet. 1896-1946, 1946

Kjellberg, Sven T, [Ull och ylle](#). Bidrag till den svenska yllemanufakturens historia, 1943

Särskilda företag:

Fougstedts Klädes- & Konfektions AB

När jag någon gång dricker mitt kaffe på café Mäster Hans på Stortorget i Malmö tänker jag gärna på när jag som barn i början på femtiotalet besökte samma lokaler tillsammans med min farmor. Då låg Fougstedts konfektionsfirma här. Först gick vi på Brauns Conditori på Gustaf Adolfs torg och jag bjöds på varm choklad med vispgrädd. Sen gick vi på Fougstedts och hälsade på morbror Bror. En storsvuxen man med ett bullrande skratt.

På bottenvåningen låg butiken, en våning upp arbetade sömmerskorna och överst låg kappdirektörens kontor, från vilket han härskade över alltsammans. I själva verket var Bror Jeppsson inte min morbror utan min fars. Inte heller hade han grundat firman utan övertagit den från familjen Fougstedt 1933. Företaget gick nu lysande. Läget på Stortorget var det bästa. Alla Malmö bemedlade damer köpte sin kappa på Fougstedts.

Ja, firman gick så bra att man beslöt sig för att utvidga. 1946 byggdes en ny fabrik i Höör. Som mest hade Fougstedts över femhundra personer anställda. Men tiderna skulle förändras och med dem konsumtionsvanorna. Mot slutet av 1950-talet slog importen av kläder från Europas lågprisländer hårt mot företagets lönsamhet.

Kunderna köpte inte längre en kappa som skulle hålla i fem år, de köpte en ny och billigare varje ny säsong. Fougstedts kunde inte konkurrera. Successivt minskades verksamheten. 1968 gick firman i konkurs.

Femton år senare blev paradbyggnaden vid Stortorget kafé.

C & M Fougstedt grundades 1857 av Carl August Fougstedt. Samma år blev brodern Magnus delägare i företaget, och sålde tyger till Malmös skräddare. Vid sekelskiftet startades tillverkning av pälsvaror i lokaler på Tegelgårdsgatan, därefter kapptillverkning. Butiken vid Stortorget inreddes som modevaruhus. Efter första världskriget drabbades företaget av konfektionskrisen och försattes i konkurs 1926, men rekonstruerades under namnet Fougstedts Klädes- & Konfektions AB.

Litteratur

[Firman Fougstedt vid Stortorget](#). Ett Malmöföretag och dess minnen från modevärlden under 90 år. 1947.

[Malmö-boken](#). Historik, sjöfart, industri, handel m.m. 1946.

Smitt, Rikard, [Malmöföretagen](#) — förr och nu. 2007.

[Sveriges handel och industri i ord och bild. Malmö](#). Afd. I-IV af A.U. Isberg. 1903.

MMT - Malmö Mekaniska Tricotfabrik

En av trikåindustrins banbrytare i landet var direktör Michael Henriques, som år 1892 grundade Malmö Mekaniska Tricotfabrik. Verksamheten bestod till en början av tillverkning av underkläder. I förhyrda lokaler på Lilla Kvarngatan arbetade 35 personer vid totalt 20 vävstolar. Snart behövde rörelsen utvidgas och en tomt vid Rönneholmsvägen köptes in. Här byggdes en helt ny fabriksbyggnad år 1898.

MMT expanderade sakta men säkert. Vid tiden för andra världskriget räknades företaget till de stora textilindustrierna i Malmö med över 500 anställda. Strumpor var nu en av huvudprodukterna med en produktion av över en miljon par per år. Vidare tillverkades underkläder för både vuxna och barn - mössor, koftor, klänningar, jumpers, schalar och flera andra klädesplagg i bomull, ylle och silke.

År 1954 inleddes ett, skulle det visa sig, långvarigt och fruktbart samarbete med den världsberömda kläddesignern Katja Geiger (Katja of Sweden). Tack vare hennes kläder kunde MMT årligen visa upp en god lönsamhet. År 1961 köptes bolaget av den problemtyngha MAB & MYA koncernen, som i takt med att ylle- och bomullstillverkningen lades ner hade blivit ett renodlat holdingbolag. Så småningom fick MMT nya ägare, vilka hade dålig kännedom om textilbranschen.

Samarbetet med Katja Geiger började knaka i fogarna och år 1975 avsåg sig Katja Geiger allt vidare samarbete med företaget. Detta kom att bli spiken i kistan för MMT. Företaget fortsatte dock ytterligare ett år att tillverka kläder under varumärket Katja of Sweden tills kontraktet löpte ut. Två år senare slogs fabriksportarna igen för gott.

Litteratur

Smitt, Rikard, [Malmöföretagen](#) — förr och nu, 2007

[MMT](#). Malmö Mekaniska Triköfabrik

[MMT:s trikåbok](#). MMT 50 år, 1942

Bodin, Ann-Christine, [Trettio kvinnliga textilarbetare i Malmö](#), 1973

Geiger, Katja, [Katja of Sweden](#). Mode och design utan gränser. En biografi, 2000

Asp, Jenny, [Katja of Sweden](#). Om framväxten av en ny klädfilosofi för den moderna kvinnan, 1998

Strumpfabriken

"-Jag vill köpa tio strumpstickningsmaskiner om ni kan skaffa mig en duktig verkmästare". "-Han står där borta", svarade föreståndaren och pekade på en man, som höll på att montera en av utställningsmaskinerna. Detta blev upptakten till Malmö Strumpfabrik.

Den som ville köpa maskinerna var Kurt Levin - grosshandlare i modevaror i Köpenhamn. Ja, strumpfabriken startade faktiskt i Köpenhamn men då de danska tullbestämmelserna på silkesstrumpor ändrades över en natt blev tillverkningen olönsam. Man beslöt därför att flytta till Malmö och lokaler på Storgatan införskaffades. Den 8 november 1926 hölls den konstituerande bolagsstämman i det nybildade Aktiebolaget Malmö Strumpfabrik.

Verksamheten fick en flygande start. Redan det första året redovisades en god vinst och aktieägarna kunde få en 10-procentig utdelning på sitt kapital.

Lokalerna på Storgatan räckte snart inte till så man var tvungna att se sig om efter nya. Valet föll på Scania-Vabis fabrikslokaler vid Trelleborgsvägen som stod tomma efter flytten till Södertälje. Här fick man tillgång till funktionella lokaler för sin nya fabrik. På våren 1929 var det så dags för inflyttning - en ny era i Strumpfabrikens historia hade inletts. Företaget fortsatte att expandera och nya maskiner köptes ständigt in. Nu införskaffades också de första "completmaskinerna", dvs maskiner, som kunde sticka både fot och skaft i en och samma maskin.

Fram till början av 30-talet hade användningen av natursilkesstrumpor varit liten. Inhemsk tillverkning saknades helt och strumporna var mycket dyra framför allt på grund av den höga tullen. Malmö Strumpfabrik var den första i landet att börja tillverka natursilkesstrumpor. Under senare delen av 30-talet steg tillverkningen av natursilke snabbt och år 1939 svarade den för hälften av företagets omsättning.

Malmö Strumpfabrik var tidigt inne på att skaffa sig varumärken. Nivella och Vogue var välkända märken för kvalitetsmedvetna damer under mellankrigstiden.

Nylon introducerades på Världsutställningen i New York 1939, och de första nylonstrumporna introducerades under våren 1940. På grund av det pågående världskriget tog det tid innan nylonet fick någon större spridning.

År 1946 fick Malmö Strumpfabrik den första provsändningen av nylon från USA och Frankrike och ett 150-tal dussin nylonstrumpor kunde tillverkas. Strumporna mottogs med stor entusiasm och redan året därpå tillverkades nära 3000 dussin. År 1950 passerades 100 000-strecket och ökningstakten var fortfarande stor.

Även nylonstrumpan förändrades. Marknaden efterfrågade allt tunnare strumpor och nya maskiner införskaffades. Och så kom crêpenylon. Denna byggde på ett gammalt schweiziskt patent, som tidigare använts för andra textiländamål. Nu började man tillverka crêpenylongarner på licens i flera länder. Fördelen var uppenbar. Eftersom crêpenylonstrumpan var tøjbar kunde man tillverka strumpan i färre storlekar och dessutom blev passformen bättre.

Redan 1958 hade Strumpfabriken gjort sina första experiment med strumpbyxor. Det dröjde dock till mitten av 1960-talet innan strumpbyxan fick sitt stora genombrott. Det var det kort-korta kjolmodet, som orsakade efterfrågan. Strumpfabrikanter världen runt ställde om sin tillverkning och så gjorde även Malmö Strumpfabrik.

Det blev den största omställningen i fabriken historia. Nya lokaler införskaffades, likaså nya symaskiner m m och framför allt behövdes det mer personal. Men strumpbyxan kom att bli en succé. År 1970 producerades över 850 000 dussin strumpbyxor och omsättningen var den uppe i över 50 miljoner!

År 1971 förvärvades Strumpfabriken av den statliga Eiser-koncernen. Men snart började problemen hopa sig. Malmö kommun gick in och köpte Strumpfabrikens fastigheter mot att företaget skulle garantera sysselsättningen för minst 400 personer fram till 1980.

När så Eiser år 1978 tvingades minska personalstyrkan med 100 personer, vållade det stort rabalder i staden. Företaget beskyldes för avtalsbrott och rykten började florera att Eiser-koncernen tömt Malmöfabriken på åtskilliga miljoner under årens lopp. Till slut grävdes stridsyxan ner och efter nedskärningen lovade företaget att det var färdigbantat.

Efter de dåliga åren inträffade en viss förbättring men snart mörknade det igen. Hösten 1980 varslades ytterligare 65 anställda. Facket var kritiskt och tyckte sig se början till slutet för Strumpfabriken.

Och slutet kom. Men det skulle dröja ytterligare tio år. Strumpfabriken hade inte lyckats överleva i den hårda konkurrensen. Fabriksportarna stängdes för gott. En fredag i slutet av januari 1992 stämplade det sista skiftet ut från "Strumpan". En 65-årig strumpepok i Malmö var till ända.

Litteratur

Arnér, Tony, [AB Malmö strumpfabrik](#). Dokumentation vid Malmö museer. 2007

[Malmö strumpfabriks historia](#). En återblick, 1971

Salonen, Tapio, [Malmö strump-projektet](#). Slutrapport, 1979

[Känn ditt företag](#). Upplysningar om Aktiebolaget Malmö strumpfabriks personalorganisation, 1945

[Från garn till strumpa](#), 1942

Höglin, Renée, [Alla utan jobb](#). I hjärtat är fabriken kvar (artikel i Morgonbris 1991:7)

Hoff, Elisabet, [Arbetets döttrar har slitit ut sig](#) (artikel i Dagens arbete 2000:2)

Johansson, Roger, [Företagsarkivet och filmen](#). Bara ben och fantastiska maskiner

Smitt, Rikard, [Malmöföretagen - förr och nu](#), 2007

Film

[Arbetets döttrar](#), 1986. Vardagen på Malmö Strumpfabrik (Mitt hjärtas Malmö 10. 1980-2005).

[Malmö. En resa i tiden. Vol. 1](#) (innehåller 2 filmsekvenser från Strumpfabriken), 2005

[Arbetets döttrar](#). Kvinnor i två fabriker. En film av Torgny Schunnesson, Jean Hermansson, 1990

Yllefabriken

Malmö Yllefabriksaktiebolag grundades år 1867 och nya fabrikslokaler uppfördes vid kanalen där Hansakompaniet ligger idag. Produktionen av ylletyger var till en början inriktad mot grövre kardgarnstyger av s.k. doffeltyp. Därav fick företaget smeknamnet "Doffeln". August Schmitz blev dess chef år 1874 och skulle komma att leda fabriken i mer än 50 år.

År 1888 brann "Doffeln" ner till grunden, en händelse som väckte stor uppmärksamhet vida omkring. Men en ny modern yllefabrik kunde tas i bruk redan samma år. År 1899 utökades verksamheten med ett kamgarnsspinneri, då man köpte in Manufakturaktiebolagets fabriksfastighet i grannkvarteret på andra sidan Stora Nygatan.

På 1930-talet var Malmö Yllefabrik Skandinaviens största textilföretag och den årliga omsättningen uppgick till 20 miljoner kronor. Den största avsättningen skedde på hemmamarknaden men företaget exporterade även en betydande del till både europeiska och utomeuropeiska länder. Arbetsstyrkan uppgick till 2700 personer.

Mellankrigstiden kännetecknades av rationaliseringar och effektiviseringar. För att förbättra lönsamheten tog man även till tvivelaktiga tillverkningsmetoder. Under fyrtiotalets första år uppdagades det att råullen späts ut med cellul. Detta klassificerades som bedrägeri och företagets krediter drogs hastigt in. En konkurs tycktes vara ofrånkomlig. Men istället förvärvade MAB år 1943 aktiemajoriteten och MAB & MYA koncernen var ett faktum. (Se nedan)

Litteratur

Ekselius, Gabrielle, [Arbetarna vid Malmö Yllefabriks Aktiebolag](#).

Intensivundersökning av åren 1884 och 1888. 197?

[Inslaget](#). Jubileumsnummer. Malmö Yllefabrik 80 år. 1946.

[Malmö Yllefabriksaktiebolag, Malmö](#). Till minne af 50-årsjubiléet 1867-1917. 1917.
Martinsdotter, Kerstin, [Karna på Doffeln och andra textilarbeterskor i Malmö för hundra år sedan](#). 2002.

[Mya](#). En rundvandring genom fabrikena. 1946.

Schmitz, August, [August Schmitz´ levnad](#). Berättad av honom själv. 1986

Smitt, Rikard, [Malmöföretagen — förr och nu](#). 2007.

Thörnquist, Lennart, [Biografi över August Schmitz](#). 1990.

MAB & MYA

MAB & MYA var en sammanslagning av två av Malmös största textilföretag vid mitten av 1900-talet, Manufakturaktiebolaget (MAB) och Malmö Yllefabriks Aktiebolag (MYA).

Manufakturaktiebolaget var från början ett renodlat bomullsspinneri och ett av de första aktiebolagen i Malmö då det grundades 1855. År 1899 lämnade man sina gamla slitna fabrikslokaler på St. Nygatan i centrala Malmö och flyttade in i en helt ny fabriksanläggning vid Trelleborgsvägen (nuvarande Mobilia). Nu köpte man även ett annat gammalt Malmöföretag, nämligen Malmö Bomullsväveri AB och tillsammans bildade de en kraftfull enhet för tillverkning av bomullstyger.

Efter kriget var efterfrågan stor i både MAB och MYA . Men kärvare tider skulle komma. Efterhand som en modern textilindustri byggdes upp i de krigshärjade länderna i Europa – samtidigt som de statliga subventionerna i Sverige avskaffades – ökade importen dramatiskt.

År 1958 var det dags för den dittills största nedläggningen inom svensk tekoindustri. Yllefabriken i centrala Malmö tvingades slå igen och 500 arbetare fick gå. Det var Malmös hittills största fabriksnedläggelse. Men det var bara början. Fram till 1970 lades inte mindre än 25 tekofabriker ner i Malmö. För MAB & MYA:s del kom slutet i mitten av 60-talet då även bomullsväveriet vid Trelleborgsvägen lades ner.

En ståtlig hundraårig textilera i Malmö var till ända.

Litteratur

Ekselius, Gabrielle, [Arbetarna vid Malmö Yllefabriks Aktiebolag](#).

Intensivundersökning av åren 1884 och 1888. 197?

[Från Manufaktur aktie bolagets i Malmö 90-årsjubileumshögtidligheter 15 maj 1945](#).

[Hundra år i textil tjänst, 1855-1955](#). 1955.

[Inslaget](#). Jubileumsnummer. Malmö Yllefabrik 80 år. 1946.

Lindeberg, Gösta och Bager, Einar, [Kring en gammal malmöindustri](#).

Manufakturaktiebolaget i Malmö. 1945.

[MAB i Malmö](#). "Mab vinner på poäng". En annonsserie från Manufaktur aktie bolaget i Malmö. 1942.

[MAB i Malmö](#). En rundvandring genom fabrikererna. 1941.

[MAB i Malmö](#). Några ord om vårt arbete. 1942.

[Malmö Yllefabriks aktiebolag, Malmö](#). Till minne af 50-årsjubiléet 1867-1917. 1917.

[Manufakturaktiebolaget i Malmö 1855-1930](#). 1931.

Martinsdotter, Kerstin, [Karna på Doffeln och andra textilarbeterskor i Malmö för hundra år sedan](#). 2002.

[Mya](#). En rundvandring genom fabrikererna. 1946.

Schmitz, August, [August Schmitz' levnad](#). Berättad av honom själv. 1986

Smitt, Rikard, [Malmöföretagen – förr och nu](#). 2007.

Thörnquist, Lennart, [Biografi över August Schmitz](#). 1990.

Mobilia kulturhistorisk utredning – www.malmo.se

Manufakturaktiebolaget, MAB, grundades i Malmö 1855. Det var ett bomullsspinneri med lokaler inne i gamla staden. Vid sekelskiftet 1900 flyttade man ut produktionen till nuvarande kvarteret Bohus. Strax därefter utökades verksamheten och ett väveri uppfördes.

De två byggnaderna, spinneriet och väveriet, inrymmer idag köpcentret Mobilia.

Textilindustrin var en betydande näringsgren i Malmö i början av 1900- talet. Den största arbetsplatsen i staden 1930 var MYA, yllefabriken med lokaler i kvarteret Lybeck. Näst störst var MAB med 900 anställda, varav de flesta var kvinnor. 1943 köpte MAB upp yllefabriken, och koncernen MAB och MYA bildades. Flera andra textilfabriker i Skåne och Halland ingick också i koncernen, som var Sveriges största textilföretag med drygt 3000 anställda på 1940-talet.

Efter andra världskriget gick det sämre i textilindustrin, bland annat beroende på utländsk konkurrens. Tillverkningen på MYA lades ner på 1950- talet, och produktionen i kvarteret Bohus lades ner 1966. Sedan textilproduktionen upphört startades 1967 ett möbelvaruhus vid namn Mobilia i det gamla väveriet. Snart övergick man till att även sälja kläder och livsmedel, och i början av 1970-talet expanderade man med detaljhandel även i det gamla spinneriet.

Malmö var vid sekelskiftet 1900 ett av landets ledande centrum för textiltillverkning. En stor del av stadens befolkning, främst kvinnor, arbetade i textilindustrin. Manufaktur AB:s byggnader i kvarteret Bohus, uppförda 1899 och 1907, är ett konkret arv från denna tid. Byggnaderna är idag präglade av 40 år som köpcentrum.

Under moderna tillägg och ytskikt är dock de gamla industribyggnaderna i stort sett bevarade. De två fabriksbyggnaderna, spinneriet och väveriet, har stora kulturhistoriska värden. Som byggnaderna ser ut idag är dock dessa värden svåra att uppfatta. Sett ur antikvarisk synvinkel finns det goda möjligheter att genomföra en omvandling av köpcentret, samtidigt som man tillvaratar den gamla bebyggelsen och dess värden. I denna process kan det vara försvarbart att ta bort delar av den gamla bebyggelsen, förutsatt att slutresultatet i sin helhet innebär att de kulturhistoriska värdena framhävs och stärks.

Textiltillverkningen var den bransch som först industrialiserades när den så kallade industriella revolutionen tog sin början i England i mitten av 1700-talet. I början av 1800-talet kom de engelska produktionsmetoderna med mekaniserad spinning och vävning till Sverige och en textilindustri växte fram även här. Under 1800-talet växte Malmö till en betydande industristad, och vid seklets slut var textilfabrikerna var många. Det växte även fram en konfektionsindustri, även om det tog lång tid för de industriellt producerade tygerna och kläderna att utkonkurrera de som tillverkades i hemmen.

Under 1800-talets andra hälft utvecklades Malmö till ett av landets ledande centrum för textiltillverkning. 1860 var det fortfarande den mekaniska industrin med Kockums Mekaniska Verkstäder i spetsen som var dominerande i staden, men under 1870- och 1880-talen expanderade textilindustrin kraftigt.

År 1897 fanns det 2189 anställda i textilindustrin och 1500 i de mekaniska verkstäderna. Majoriteten av de som arbetade i textilindustrin var kvinnor. År 1910 hade siffrorna ökat till 5344 anställda i textilindustrin (inklusive sko- och läderindustrin) och 2706 i den mekaniska industrin.

Malmö vid sekelskiftet 1900 kan alltså karaktäriseras snarare som en textilstad än en varvsstad. I historieskrivningen är det dock den mansdominerade varvs- och verkstadsindustrin som blivit mest uppmärksammas.

Tre textilfabriker innanför vallgraven

År 1855 grundades två textilfabriker i Malmö: Manufakturaktiebolaget, MAB, och Malmö Mekaniska Bomulls Väfveri. Den förstnämnda var ett bomullsspinneri beläget i kvarteret Spinneriet vid Stora Nygatan. Det sistnämnda var ett väveri med lokaler i kvarteret Väveriet på hörnan Engelbrektsgatan-Grynbodgatan.

Tolv år senare, år 1867, grundades Malmö Yllefabriksaktiebolag, MYA. Fabriken var belägen i kvarteret Lybeck, där Hansacompagniet idag ligger, och man tillverkade grova ylleytyger. Under 1900-talet skulle dessa tre bolag komma att slås samman till en stor koncern, MAB och MYA, med lokaler i bland annat kvarteret Bohus.

Manufaktur AB (MAB) var ett spinneri inriktat på bomullsgarner. Bomull var vid mitten av 1800-talet en tullfri och billig råvara. Konjunkturen under 1800-talet gick upp och ner, under påverkan från bland annat amerikanska inbördeskriget som hade effekter på råvarupriset, då bomull importerades från sydstaterna. Under 1800-talets sista decennium rådde högkonjunktur. MAB:s fabrik var vid den tiden föråldrad och man beslöt sig för att flytta produktionen. 1898 sålde man sin fabriksbyggnad i kvarteret Spinneriet till grannfabriken MYA, och köpte en ny tomt söder om staden i nuvarande kvarteret Bohus.

Den nya fabriken stod färdig för inflyttning år 1900. Det nya fabriksläget utanför staden blev till en början ett problem då man fick svårt att rekrytera arbetskraft. Fabriken låg omgärdad av jordbruksmark, och det fanns ont om bostäder i närheten. Så småningom blev dock situationen bättre, i takt med att arbetarstadsdelen Möllevången byggdes ut. 1907 förlängdes också spårvägens sträckning så att den nådde nuvarande Dalaplan och Ystadvägen, vilket var en viktig förbättring för fabriken arbetare.

1906 köpte MAB upp Malmö Bomullsväveri AB (före detta Malmö Mekaniska Bomulls Väfveri), som sedan länge varit en viktig kund och samarbetspartner. Detta uppköp gjorde att spinneriet garanterades en jämn avsättning för garnerna. Fabriksanläggningen i kvarteret Bohus kompletterades med en stor väveribyggnad söder om spinneriet. 1910 var väveriets verksamhet igång på platsen, något försenat på grund av att de stora konflikterna på arbetsmarknaden 1909 hade sinkat bygget.

Första världskriget och mellankrigstiden

Under 1900-talets första hälft var textilindustrin den näst mest omfattande i Skåne (efter verkstadsindustrin) om man ser till antalet sysselsatta. Huvudort för den skånska textilindustrin var Malmö. Det största företaget i staden var yllefabriksaktiebolaget MYA, som även var Nordens största ylleindustri.

MAB var Malmös näst största arbetsplats, med drygt 900 personer anställda år 1930. Första världskriget innebar att den utländska konkurrensen minskade, och MAB arbetade upp en omfattande export. Man kunde bygga till fabriken, och skaffade även modernare maskiner till såväl spinneriet som väveriet. Samtidigt försvårades tillgången på råvaran bomull eftersom USA stoppade sin export. På grund av detta stod spinneriet stilla under ett års tid, medan väveriet kunde fortsätta vara igång eftersom man hade gott om garn i lager. För att bredda sortimentet satsade man under kriget på tillverkning av trikåartiklar. 1927 köpte man upp Svenska Tricotfabriks AB.

Under mellankrigstiden ökade marknaden för bomullstyger, medan intresset för ylle minskade. Produktionen av bomullstyger rationaliserades allt mer och MAB förnyade successivt sin utrustning.

Koncernen MAB och MYA:

1943 förvärvade MAB en aktiemajoritet i yllefabriksaktiebolaget MYA och koncernen MAB och MYA bildades. Tre år tidigare hade MAB också tagit över bomullsväveriet LP Kruse & Son som hade tillverkning i Landskrona. Sammanslagningen av MAB och MYA gjorde att Sveriges största textilföretag var bildat. Koncernen hade cirka 3000 anställda. Krigsåren under andra världskriget innebar goda tider för MAB och MYA, men efter kriget kom konkurrensen från utländska producenter att bli hård. Dessutom avskaffades de statliga subventionerna till tekoindustrin. 1952 lades MYA:s tillverkning i kvarteret Spinneriet ner, och 1958 lade man ner verksamheten i kvarteret Lybeck. Vid det tillfället blev 500 arbetare uppsagda, vilket var Malmös dittills största fabriksnedläggning. Fram till 1970-talet skulle ytterligare 25 tekofabriker läggas ner i Malmö.

Här finns en blogg på samma tema på Sydsvenskans sida som också är läsvärd:

<http://blogg.sydsvenskan.se/forsvunnamalmo/tag/spirella/>